RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 101.467 van 4 december 2001
in de zaak A. 85.348/VII-18.789

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. MERTENS,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Britselei 76

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 9 juli 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 mei 1999 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 17 augustus 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 11 mei 2001;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 12 van het Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 20 maart 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gezien het verzoek tot voortzetting en de regelmatig gewisselde laatste memorie;

Gelet op de beschikking van 6 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 september 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. APPELS, die, loco advocaat W. MERTENS, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 17 juni 1998 en verklaarde zich op 22 juni 1998 vluchteling.

1.2. Op 17 augustus 1998 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 10 mei 1999 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing als volgt:

> "Aan betrokkene werd op 4 maart 1999 op haar gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.
>
> Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 17 augustus 1998.
>
> De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.".

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat huidig annulatieberoep te haren opzichte niet ontvankelijk is; dat zij, hierover geïnterpelleerd ter zitting, verklaart afstand te doen van deze exceptie;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending van de rechten van de verdediging aanvoert, aangezien zij door omstandigheden buiten haar wil geen gevolg kon geven aan de oproeping en de vraag om inlichtingen, namelijk omdat zij hiervan niet op de hoogte was, en hiervoor een geldige reden kon opgeven; dat de persoon met wie zij samenleefde haar plots verlaten heeft, zodat zij bij een vriendin is gaan inwonen; dat zij dan ook geen kennis kon nemen van de oproeping;

Overwegende dat de procedure voor de commissaris-generaal een administratieve en geen jurisdictionele rechtspleging is; dat het beginsel van de rechten van de verdediging dan ook in principe niet van toepassing is;

Overwegende dat de bestreden beslissing gebaseerd is op de omstandigheid dat de verzoekende partij binnen een maand na verzending van de oproepingsbrief daar geen gevolg aan heeft gegeven noch aan de vraag om inlichtingen;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij brief van 4 maart 1999 door de commissaris-generaal werd uitgenodigd om haar asielrelaas te komen toelichten op 19 maart 1999 of om bij onmogelijkheid zich aan te melden, haar asielrelaas over te zenden per aangetekend schrijven, samen met de reden van overmacht; dat de oproep werd verstuurd naar de laatste door de verzoekende partij gekozen woonplaats, bij haar raadsman, Britselei 76 te Antwerpen (20 augustus 1998); dat de verzoekende partij aan de commissaris-generaal geen adreswijziging heeft meegedeeld; dat zij niet voorhoudt noch aantoont dat zij in de onmogelijkheid verkeerde dit te doen;

Overwegende dat de oproeping op rechtmatige wijze naar de laatst bekende keuze van woonplaats werd verstuurd; dat daarenboven uit het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal ook een kopie van de oproeping heeft gestuurd naar de raadsman van de verzoekende partij én een exemplaar naar de verblijfplaats die verzoekster had opgegeven (M. 20 te B.);

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het middel niet gegrond is;

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel een schending inroept van de motiveringsplicht op grond van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991; dat zij betoogt dat de commissaris-generaal niet heeft geantwoord op de door de verzoekende partij aangehaalde vrees voor vervolging; dat -steeds volgens de verzoekende partij- krachtens artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) de erkenning of de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden geweigerd aan de

vreemdeling die niet voldoet aan de verplichting om in België woonplaats te kiezen of die aan een oproeping of een vraag om inlichtingen geen gevolg geeft binnen een maand na de verzending ervan;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar beroepsschrift van 19 augustus 1998 liet gelden:

> "(...)Aangezien verzoekster zich echter onmogelijk kan verzoenen met voormelde beslissing, temeer daar er in hoofde van verzoekster wel degelijk ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève;
> Dat verzoekster voorbehoud formuleert om haar motieven verder uiteen te zetten in een aanvullend verzoekschrift en ten tijde van het verhoor (...).";

Overwegende dat het redelijk is dat de commissaris-generaal in die omstandigheden een nadere toelichting vroeg; dat de grieven van de verzoekende partij immers op zeer vage en algemene wijze werden omschreven; dat bij de bespreking van het eerste middel is gebleken dat de verzoekende partij deugdelijk op de hoogte was gebracht van de oproeping, en daaraan geen gevolg heeft gegeven; dat dienvolgens de commissaris-generaal de bestreden beslissing afdoende heeft gemotiveerd door verwijzing naar artikel 52, §2, 4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 naar luid waarvan een kandidaat-vluchteling het verblijf kan worden geweigerd "wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven";

Overwegende dat moeilijk valt in te zien hoe de commissaris-generaal kon antwoorden op de elementen die de verzoekende partij zou hebben ingeroepen om de vrees voor vervolging, die de beweegreden vormt van haar asielaanvraag, aan te tonen; dat die beweegreden niet viel af te leiden uit het beroepsschrift; dat de commissaris-generaal uiteraard niet moet antwoorden op elementen die niet concreet worden ingeroepen;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier december tweeduizend en één, door

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,	**De voorzitter,**
L. JOLIE.	**M.-R. BRACKE.**